

1998.05.04.

LEVELEK A SZERKESZTŐHÖZ

Két miniszterelnök-jelölt az Aktuálisban

Ezen a címen gúnyolódik **Eörsi István** a Magyar Hírlap 7. oldalán. A poén, hogy Horn Gyula a csepeli munkásoknak azzal dicsekszik: a gyáriparosok és a vállalkozók elégedettek a kormány gazdaságpolitikájával, ugyanakkor Orbán a Vigadóban az úri közönséget komplett szocialista programmal traktálta.

Dicsérte az esélyegyenlőséget megvalósító Kádár-korabeli iskolapolitikát és megígérte, hogy a gondoskodó állam nyomdokaiba lépve helyreállítja a megnyirbált szociális vívmányokat. Mindezt adó- és járulékcsökkentéssel megcukrozva. Ez a kalandor ígéretés valóban kiválthatja a józan megfigyelő malíciáját.

A csepeli „dicsekedés” azonban más kategória. 1989–90-ben a kapitalista piacgazdaságot választotta a nép. Nagy hiba volt, hogy senki sem tudta, vagy merte megmondani, hogy az áttérés nem csak annyi, mintha átkelünk a Lajtán, s máris a jóléti társadalomban vagyunk. A kínok és keservek, a piacvesztés, a csődhullám, az adósságcsapda, az infláció, a munkanélküliség s megannyi más csapás a kisembereken csattant.

Az egyre romló helyzetben 1995-ben akadt végre egy kormány, amely – némi habozás után – a katasztrofális összeomlás küszöbén megállította és újabb áldozatok árán visszafordította a folyamatot. Megértette – nem könnyen, s nem minden tagja és híve –, hogy piacgazdaságon alapuló tőkés rendszerben a kisemberek életkörülményein csak akkor lehet javítani, ha a piacgazdaság fellendül és tartósan virágzik. Csak akkor keletkezik akkora nemzeti össztermék, amelyből a szolidaritás alapján álló szocialista kormány forrásokhoz jut a kisemberek létbiztonságának javítására. Gondosan ügyelve arra, hogy az elvonások ne csökkentsék a tőke beruházási kedvét, ne torpanjon meg a piacgazdaság fejlődése, mert itt minden megingás és visszaesés a kisemberekre üt vissza.

Ha valamire büszke lehet Horn Gyula, úgy arra, hogy ezt felismerte, és gazdaságpolitikájában, a népszerűségvesztés árán is, felvállalta a keserves intézkedést.

Nem hiszem, hogy a dialektikán nevelkedett Lukács-tanítvány, **Eörsi István**, akinek a pártja is ennek a gazdaságpolitikai filozófiának a talaján áll, mindezt ne tudná. Csak a miniszterelnök személye elleni szubjektív, zsigeri ellenszenv homályosíthatta el tisztánlátását.

Dr. Csákány György

ny. egyetemi tanár
Balatonfüred